

Бог для мене більше не тиран, а справжній Тато

З мене важко витягти слово про Бога, коли говорю зі знайомими, друзями, які або взагалі не вірять в Бога або які мають мало уявлення хто це. Існує багато причин цьому.

Я не проповідник, тому не буду писати теорію, а лише свій досвід. Я ніколи нічого не казала про Бога, бо його насправді не було у моєму житті. Якби я читала цей текст, то попередня фраза пройшла б повз мою увагу, тому повторю: я ніколи нічого не казала про Бога, бо його насправді не було у моєму житті.

Це не значить, що я була атеїсткою в овечій шкурі “адвентизму”, але Бог завжди був певною далекою “силою”, яка намагається підкорити тебе свої волі і якщо ти не виконуєш правил, то Він перетворить твоє життя на пекло. Тому я Йому не довіряла.

Але Він почав через різні життєві обставини доводити, що це не так. Мені досі важко повірити в те, наскільки Він реально любить мене і робить все, лише б я була щаслива. Йому довелось докласти дуже багато зусиль.

Він здійснив одну мою найзаповітнішу мрію всього життя. Подарував таких друзів, яких у мене ніколи не було і ще дуже багато-багато чого зробив і продовжує робити. Але все ж моя віра була крихка і моє ставлення до Нього було таким же як і завжди, до одного моменту...

Момент для мене настільки делікатний і трепетний, що навіть пишучи ці слова інкогніто не знаю як краще описати ситуацію. Скажу лише одне – Бог побудив настільки сильно молитися за ситуацію, що я навіть почала називати його “Папа” (як дружина головного героя книжки Пола Янга “Хижина”). Через місяць таких молитов ніби світ весь перевернувся з голови на ноги (в хорошому сенсі). Бог потрошки чудесним чином почав відповідати

на цю мою молитву. Почав побуджувати мене, коли підтримую когось, згадувати Його ім'я. Коли мені казали про великі "мої" досягнення, я говорила, що без Бога цього не було б. Просто Бог дуже сильно здивував мене тим, що Він відповідає на мою молитву, і навіть набагато краще, ніж я собі уявляла.

Але разом з цим надихаючим досвідом пізнання Господа в моєму житті мають місце і інші процеси.

Сили зла не дрімають. Що ближчий ти до Бога, то і вони починають завдавати тобі болю в тому, в чому ти найслабший. І тоді ти починаєш молитися Богу і Він обертає ці речі на благо. А тоді відбуваються ще дужчі і ще болючі випробування... І лише Бог допомагає піднятися в такі моменти і перетворює це все на благословіння.

Так припинились сьогодні всякі відносини з моєю колишньою подругою. Вона нанесла "сильний удар" і звинувачувала мене в тому, що я віруюча саме в момент, коли Бог подарував успіх на іспиті... Як мінімум, нарешті настала визначеність з цією людиною, а як максимум – пережила ще один досвід з Богом.

Для мене справжнє християнство – це коли ти кажеш про Бога не тому, що так пастор сказав на проповіді, а тому що тебе просто розпирає від того, як Бог тебе любить. І ти просто не можеш про це мовчати і не мовчиш.

Великий Бог продовжує творити історію Своєї любові в моєму житті як за допомогою приємних, так і болісних моментів, та вчить мене довіряти Йому.

Катаріна Успенська